



Fremsat den 1. november 2012 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af svovl¹⁾

(Bundfradrag i svovlafgiften)

§ 1

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 33 indsættes som *stk. 7-9*:

»*Stk. 7.* For varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, der anvendes af registrerede virksomheder til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, ydes et særligt bundfradrag på 50 g svovldioxid (SO₂) pr. anvendt GJ brændsel. For registrerede virksomheder, der ikke måler udledningen, er fradraget på 25 g svovl (S) pr. GJ brændsel, når anvendelsen sker til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Fradraget gælder for virksomheder med et brændselsforbrug på mindst 0,1 PJ pr. kalenderår. Fradraget i afgiften gælder indtil udgangen af 2020. Hvis anvendelsen af brændsler omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, samtidig sker til andre formål end dem, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, ses bort herfra i beregningen af det særlige bundfradrag, hvis disse andre formål udgør under 20 pct. af de fremstillede energimængder. Der kan ske overførsel mellem forskellige afgiftsperioder i kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en acontoopgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved ka-

lenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede bundfradrag. Der kan ske overførsel mellem virksomhedens forskellige ovne, kedler m.v. og mellem brændsler omfattet af bundfradrag inden for virksomhedens samme geografiske sted.

Stk. 8. Til virksomheder, der fra kraft-varme-værker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme fra varer, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgående mængde brændsel kan dokumenteres at udgøre mindst 100.000 kr. pr. år, ydes en godtgørelse svarende til det særlige bundfradrag efter *stk. 7* for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, når anvendelsen sker til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Leveres varmen kun i en del af året, nedsættes grænsen på 100.000 kr. forholdsmæssigt.

Stk. 9. Registrerede virksomheder kan vælge mellem fradrag efter lovens § 33, stk. 7, eller fradrag efter lovens § 33, stk. 1 og 2, indtil reglerne om fradrag efter lovens § 33, stk. 1 og 2, udløber for deres vedkommende senest den 1. april 2015. Valget gælder for en periode på ét kalenderår.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget udmønter et element i Energiaftale 2012 indgået den 22. marts 2012 mellem Regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Den energipolitiske aftale gælder for perioden 2012-2020.

Det drejer sig om energiaftalens element om et bundfradrag i grundlaget for virksomhedens betaling af svovlafgiften for kul, koks og petroleumskoks m.v. brugt til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Der er tale om de såkaldte tunge processer.

De øvrige elementer i Energiaftale 2012 udmøntes i andre lovforslag.

Der foreslås et bundfradrag i virksomhedens betaling af svovlafgiften for kul, koks og petroleumskoks m.v. brugt til tung proces. Det nye fradrag, der afløser det nuværende bundfradrag i svovlafgiften, vil være udformet efter svovlindhold pr. GJ brændsel.

2. Bundfradrag i svovlafgiften

2.1. Gældende ret

For varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, der anvendes af registrerede virksomheder til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, og hvis ovn- eller kedelanlæg er bygget eller renoveret for mindst 10 mio. kr. i perioden fra den 1. januar 1976 til den 1. april 1995, ydes der et særligt bundfradrag, der svarer til forskellen mellem bundfradraget for det pågældende brændsel i 1996 og det for det aktuelle år gældende almindelige bundfradrag for det pågældende brændsel efter svovlafgiftslovens § 32, stk. 1. For år 2000 og frem udgør det for det pågældende år gældende almindelige bundfradrag 0.

Frdraget i afgiften gælder indtil udgangen af år 2005, hvis ovn- eller kedelanlægget er bygget eller renoveret før den 1. januar 1986. Hvis ovn- eller kedelanlægget er bygget eller renoveret for mindst 10 mio. kr. mellem 1. januar 1986 og 1. april 1995, udløber frdraget i det 20. år efter bygningen eller renoveringen.

Der er tale om et midlertidigt særligt bundfradrag for kulbrændsel for store virksomheder, der har bygget eller renoveret ovn- eller kedelanlæg for mindst 10 mio. kr. Bundfradraget udløber gradvist, og senest den 1. april 2015 vil det være udløbet for alle virksomheder.

Det nuværende bundfradrag i svovlafgiften fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 1-6.

2.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indføres et nyt midlertidigt bundfradrag i svovlafgiften for kul, koks og petroleumskoks m.v. brugt til tung proces. Der er stadig tale om et særligt SO₂-bundfradrag, idet lempelsen i praksis retter sig mod få store virksomheder med væsentlige udledninger af svovldioxid (SO₂). Der er der tale om en særlig lempelse i deres betaling af svovlafgift.

Det nye fradrag vil være udformet efter svovlindhold pr. GJ brændsel. Frdraget udgør 50 g svovldioxid (SO₂) pr. anvendt GJ brændsel for virksomheder, der måler udledningen af svovl. For virksomheder, der ikke måler udledningen af svovl, er bundfradraget på 25 g svovl (S) pr. GJ anvendt brændsel. Brændslet skal i begge tilfælde være omfattet af tung proces.

Afgifterne på brændslerne udgør 23,0 kr. (2015-niveau) pr. kg svovl, hvilket stort set svarer til afgiften på 11,50 kr. pr. kg udledt SO₂. Omregning af frdraget til kroner pr. GJ kan foretages således: $23,00 \text{ kr./kg S} \times 25 \text{ g/GJ} = 0,575 \text{ kr./GJ}$ og $11,50 \text{ kr./kg SO}_2 \times 50 \text{ g SO}_2/\text{GJ} = 0,575 \text{ kr./GJ}$. Svovlafgiftssatserne fremgår af svovlafgiftslovens § 2, stk. 1 og svovlafgiftslovens bilag 1.

Indtil 1. april 2015 kan virksomhederne i deres afgiftsopgørelse vælge mellem det nye fradrag efter svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, eller det nuværende fradrag efter svovlafgiftslovens § 33, stk. 1 og 2. Virksomhederne kan anvende det nuværende fradrag, indtil det udløber for deres vedkommende senest den 1. april 2015.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det nuværende bundfradrag gjaldt til og med 2005 for anlæg fra før 1986. For anlæg bygget eller renoveret mellem 1986 og 1995 for mindst 10 mio. kr. gælder bundfradraget i 20 år. Bundfradraget udløber således gradvist, og senest 1. april 2015 vil det være udløbet for alle virksomheder.

Hvis virksomhederne vælger at benytte forslaget nye udformning af bundfradrag i svovlafgiften for kul, koks og petroleumskoks m.v. brugt til tung proces i 2013 eller 2014, må de give afkald på det eksisterende bundfradrag. Herved skønnes med væsentlig usikkerhed et mindreprovenu i 2013 og 2014 på ca. 3 mio. kr. årligt.

Det nye bundfradrag i svovlafgiften for kul, koks og petroleumskoks m.v. brugt til tung proces skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. årligt i perioden 2015-2020 (2013-niveau).

Forslaget vil medføre en nedsættelse af produktionsomkostninger for de meget energitunge virksomheder, hvilket skønnes at føre til en øget produktion. Øget produktion vil medføre højere statslige indtægter på andre afgiftskonti. Mindreprovenuet skønnes således at blive reduceret med ca. 2 mio. kr. ved ændret adfærd i perioden 2015-2020. Provenuvirkningen efter ændret adfærd og arbejdsudbudseffekter

skønnes derfor til ca. 8 mio. kr. årligt i 2015-2020 i forbrugerpriser efter tilbageløb.

Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd inkl. arbejdsudbudseffekter ved forslaget skønnes at udgøre 1 mio. kr., jf. tabel 1.

Tabel 1. Provenuvirkninger af bundfradrag i svovlafgiften

Mio. kr. (2013-niveau)	Varig virkning	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Finansårs-virkning 2013
Umiddelbar provenuvirkning	-1	-3	-3	-10	-10	-10	-10	-10	-10	-3
Umiddelbar provenuvirkning inkl. virkning på andre konti	-1	-4	-4	-13	-13	-13	-13	-13	-13	-4
Provenuvirkning inkl. automatisk tilbageløb	-1	-3	-3	-10	-10	-10	-10	-10	-10	-3
Provenuvirkning inkl. adfærd og arbejdsudbudseffekter	-1	-3	-3	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-3

Der er tale om en ny skatteudgift på mellem 3 og 10 mio. kr. i årene 2013-2020.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter på i alt 0,5 mio. kr. til knap 1 årsværk til vejledning og sagsbehandling i forbindelse med lovens ikrafttræden.

Herudover skønnes forslaget ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vedrørende bundfradraget i svovlafgiften vil reducere produktionsomkostningerne med ca. 8 mio. kr. årligt fra 2015-2020 efter ændret adfærd.

Det forventes, at for ovnanlæg, hvor ordningen er udløbet, vil virksomhederne vælge det nye fradrag efter § 33, stk. 7. Fra 1. april 2015, hvor det nuværende bundfradrag udløber, kan virksomhederne alene anvende det nye fradrag efter § 33, stk. 7.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Bundfradraget i svovlafgiften vurderes ikke at have nogen nævneværdig effekt på svovludledningerne ved uændret energiforbrug og aktivitetsniveau. Der er de samme incitamenter til at reducere svovlindhold i de indkøbte brændsler eller øge virkningsgrad på rensningsanlæg som nu.

Forslaget vil dog føre til, at virksomhederne vil være mindre tilbøjelige til at reducere forbruget af de fossile brændsler med et højt svovlindhold og erstatte det med f.eks. svovlfri naturgas eller VE (vedvarende energi) med et lavere svovlindhold.

Ligeledes vil nedsættelsen af produktionsomkostningerne for de meget energitunge virksomheder føre til en større produktion end ellers. Forslaget skønnes derfor at medføre en mindre belastning af miljøet.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

Bundfradraget i svovlafgiftsloven for kul og koks m.v. giver virksomheder med væsentlige udledninger af SO₂ en særlig lempelse af afgiften. Svovlafgiften anses for en energiafgift. Minimumsafgiften respekteres, og lempelsen er i overensstemmelse med strukturen i energibeskatningsdirektivet. Derfor skal differentieringen ikke notificeres efter statsstøtteregele, men notificeres til Europa-Kommissionen efter gruppefritagelsesordningen.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatrådet, Affald Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BDO Kommunernes Revision, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Business Danmark, CEPOS, CKR, DAKOFA, Danisco, Danish Operators, Danmarks Jord-

brugsForskning, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Golf Union, Dansk Metal, Dansk Solcelleforening, Dansk Tekstil og Beklædning, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Busvognmænd, Danske Regioner, Danske Speditører, DANVA, De Danske Landboforeninger, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DI, DK-Teknik og Miljø, DONG, EC-Power, Ejendomsforeningen Danmark, Elsam, Energi Danmark, Energi- ogolieforum.dk, Energiform Danmark, Energiklagenævnet, Energimidt, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen, Ernst & Young, Esbensen Rådgivende Ingeniører A/S, Finansrådet, Forenede Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi (FSE), Forsikring & Pension, Forsk-

ningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Frie Funktionærer, FSR – danske revisorer, Gaia Solar, Greenpeace Danmark, Hammel Fjernvarme, Horesta, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kommunekemi a/s, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, KPMG, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsbrancheklubben for Hotel og Restauration, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Marius Pedersen A/S, Miljøstyrelsen, Mærsk olie og Gas, NaturErhvervsstyrelsen, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Organisationen for Vedvarende Energi (OVE), Pantefogedforeningen, PWC, Rejsearrangører i Danmark, RenoSam, Restaurationsbranchen.dk, Retssikkerhedschefen, Sammenslutningen af Danske elforbrugere - SDE, Samvirkende Danske Turistforeninger, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, Sikkerhedsstyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Trafikstyrelsen, Vattenfall A/S – Heat Nordic, Viden-centret for Landbrug, Vindmølleindustrien, WWF, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Aalborg Portland.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Bundfradraget i svovlafgiften for kul og koks m.v. vil medføre et mindreprovenu på ca. 3 mio. kr. i henholdsvis 2013 og 2014. Derefter vil bundfradraget medføre et mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. pr. år i perioden 2015-2020. Indtil 1. april 2015 kan virksomhederne vælge mellem fradrag efter § 33, stk. 1 og 2, og fradrag efter § 33, stk. 7.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter på i alt 0,5 mio. kr. til knap 1 årsværk til vejledning og sagsbehandling i forbindelse med lovens ikrafttræden. Herudover skønnes forslaget ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Bundfradraget for kul og koks m.v. vil udgøre en lempelse for berørte virksomheder på ca. 3 mio. kr. hvert år i 2013 og 2014. Derefter vil lempelsen udgøre ca. 10 mio. kr. pr. år i perioden 2015-2020.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Bundfradraget i svovlafgiften vurderes ikke at have nogen nævneværdig effekt på

	svovludledningerne ved uændret energiforbrug og aktivitetsniveau. Forslaget vil dog føre til, at virksomhederne vil være mindre tilbøjelige til at reducere forbruget af de fossile brændsler med et højt svovlindhold. Ligeledes vil nedsættelsen af produktionsomkostningerne for de meget energitunge virksomheder føre til en større produktion end ellers. Forslaget skønnes derfor at medføre en mindre belastning af miljøet.
Forholdet til EU-retten	Forslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode. Bundfradraget i svovlafgiftsloven for kul og koks m.v. giver virksomheder med væsentlige udledninger af SO ₂ en særlig lempelse. Ændringen skal notificeres til Europa-Kommissionen efter reglerne om gruppefritagelsesordningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Svovlafgiften er principielt en afgift på svovludledningen til luften. Afgiften er på 10,90 kr. (2012-niveau) pr. kg udledt svovldioxid (SO₂). Virksomheder, der ikke måler udledningen, kan betale svovlafgift af svovlindholdet i brændslerne. Alene virksomheder, der anvender 0,1 PJ brændsler eller mere til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, er omfattet af det nye fradrag. Det er alene brændsler omfattet af bundfradraget som kul, koks m.v., der tæller med i anvendelsen. Beregningen er pr. GJ brændsel og kan således ikke foretages med udgangspunkt i udledt svovl fra råvarer eller lignende. Grænsen svarer til et bundfradrag på ca. 50.000 kr. årligt.

Måleværdierne GJ, TJ og PJ kan forklares på følgende måde. En GJ (gigajoule) = brændværdien for 1 tons brændsel. En TJ (terajoule) = 1.000 GJ. En PJ (petajoule) = 1.000 TJ.

Det nuværende bundfradrag er ved at løbe ud. For anlæg bygget eller renoveret mellem 1. januar 1986 og 1. april 1995 for mindst 10 mio. kr. gælder bundfradraget i 20 år. Bundfradraget udløber således gradvist, og senest den 1. april 2015 vil det være udløbet for alle virksomheder.

Det foreslås, at der indføres et nyt bundfradrag. Der er tale om et særligt SO₂-bundfradrag og dermed en videreførelse af, at der er et midlertidigt særligt bundfradrag i svovlafgiften. For virksomheder med væsentlige SO₂-udledninger er der fortsat tale om en særlig lempelse i deres betaling af svovlafgift. Fradraget gælder indtil udgangen af 2020.

Det nye fradrag vil være udformet efter svovlindhold pr. GJ brændsel. Fradraget udgør 50 g svovldioxid (SO₂) pr. anvendt GJ brændsel for virksomheder, der måler udledningen af svovl. For virksomheder, der ikke måler udledningen af

svovl, er bundfradraget på 25 g (S) pr. anvendt GJ brændsel. Brændslet skal i begge tilfælde være omfattet af tung proces.

Bundfradraget gælder for varer omfattet af svovlafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7. Det drejer sig om varerne talolie, træbjærevæske, træbjærevæskeolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, fyringstjære, stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus, jordolie-koks, brunkulsbriketter, brunkul, fuelolie og bitumen.

Herudover foreslås, at der ses bort fra anvendelse af brændsler til andre formål end tung proces i tilfælde, hvor disse andre formål udgør under 20 pct. af de fremstillede energimængder. Reglerne er en videreførelse af tilsvarende regler vedrørende det nuværende bundfradrag.

Der kan ske overførsel af uudnyttet bundfradrag mellem forskellige afgiftsperioder i kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en acontopgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede bundfradrag. Der kan ske overførsel mellem virksomhedens forskellige ovne, kedler m.v. og mellem brændsler omfattet af bundfradrag inden for virksomhedens samme geografiske sted. Der skal være en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng.

Til den foreslåede nye § 33, stk. 8, i svovlafgiftsloven bemærkes, at bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende regler, der gælder for det nuværende bundfradrag.

Bestemmelsen ligestiller energiintensive virksomheder med tung proces, der modtager procesvarme fra fremmede kraftvarmeanlæg og dertil knyttede blokvarmeanlæg, med virksomheder, der modtager procesvarme fra eget anlæg.

De pågældende virksomheder er ikke omfattet af svovlafgiftslovens registrerings- og betalingspligt. At virksomhederne i det hele taget belastes af svovlafgiften, skyldes det almindelige princip, hvor den registrerede virksomhed overvælter afgiften på kunden. Der er derfor valgt en ordning,

hvor fradraget udbetales til virksomheden. Det er samtidig bestemt, at kun virksomheder, hvor den overvæltede svovlafgift udgør mindst 100.000 kr. om året, kan opnå en godtgørelse svarende til bundgrænsen.

Da der reelt er tale om ganske få virksomheder, indeholder forslaget ikke detaljerede regler om, hvorledes bundfradraget skal opnås. Det er forudsat, at det er den enkelte virksomhed og SKAT, der aftaler, hvordan virksomheden skal forholde sig for at få udbetalt fradraget.

Til den foreslåede nye § 33, stk. 9, i svovlafgiftsloven bemærkes, at virksomheder omfattet både af fradraget efter svovlafgiftslovens § 33, stk. 1 og 2, og fradraget efter svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, kan vælge mellem de to fradrag, indtil ordningen med fradrag efter § 33, stk. 1 og 2, udløber for deres vedkommende senest den 1. april 2015. Valget

gælder for en periode på ét kalenderår. Omvalg kan foretages for en periode på ét kalenderår. Dog kan omvalg til det nye fradrag ikke foretages længere tilbage end til lovændringens virkningstidspunkt den 1. januar 2013. En virksomhed, hvor fradraget udløber den 1. april 2015, kan vælge det nuværende fradrag frem til og med 2014 og det nye fradrag fra 1. januar 2015. Virksomheder, der ikke længere får fradrag, fordi ordningen er udløbet for deres vedkommende, kan få det nye fradrag, hvis de opfylder betingelserne herfor.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

1. I § 33 indsættes som *stk.* 7-9:

»*Stk.* 7. For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes af registrerede virksomheder til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, ydes et særligt bundfradrag på 50 g svovldioxid (SO₂) pr. anvendt GJ brændsel. For registrerede virksomheder, der ikke måler udledningen, er fradraget på 25 g svovl (S) pr. GJ brændsel, når anvendelsen sker til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Fradraget gælder for virksomheder med et brændselsforbrug på mindst 0,1 PJ. Fradraget i afgiften gælder indtil udgangen af 2020. Hvis anvendelsen af brændsler omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, samtidig sker til andre formål end dem, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, ses bort herfra i beregningen af det særlige bundfradrag, hvis disse andre formål udgør under 20 pct. af de fremstillede energimængder. Der kan ske overførsel mellem forskellige afgiftsperioder i kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en a conto opgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede bundfradrag. Der kan ske overførsel mellem virksomhedens forskellige ovne, kedler m.v. og mellem brændsler omfattet af bundfradrag indenfor virksomhedens samme geografiske sted.

Stk. 8. Til virksomheder, der fra kraft-varmeverker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme fra varer, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgående mængde brændsel kan dokumente-

res at udgøre mindst 100.000 kr. pr. år, ydes en godtgørelse svarende til det særlige bundfradrag efter stk. 7 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, når anvendelsen sker til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Leveres varmen kun i en del af året, nedsættes grænsen på 100.000 kr. forholdsmæssigt.

Stk. 9. Registrerede virksomheder kan vælge mellem fradrag efter lovens § 33, stk. 7 eller fradrag efter lovens § 33, stk. 1 og 2, indtil reglerne om fradrag efter lovens § 33, stk. 1 og 2 udløber for deres vedkommende senest den 1. april 2015. Valget gælder for en periode på ét kalenderår.«